

[Undervisningsministeren]

forligspartier, at det blev fremsat, og derfor influerer det ikke på folkeskoleforliget.

Halvgaard (FP):

Det var sådan set ikke min mening, at jeg ville tage ordet her i anden omgang, men hr. Bertel Haarder gav udtryk for, at partiet venstre stadig følte sig forpligtet over for det skolelovskompromis, der blev indgået for snart 4 år siden. Dette forlig er jo sprængt ved kristeligt folkepartis fremsættelse af dette lovforslag.

Derfor må jeg sige, at jeg er rystet over den holdning, hr. Bertel Haarder har i denne sag. Skal et 4 år gammelt kompromis virkelig spærre vejen for en fornuftig løsning af et af folkeskolens største problemer, skal et sådant kompromis med erkendte vanskeligheder fortsat gå ud over folkeskolens elever, undervisningen i folkeskolen og hele folkeskolens renommé? Hensynet til eleverne må anstændigvis gå forud for hensynet til et kompromis, som er sprængt, og som der vitterlig reelt ikke er flertal for i dag.

Er det ansvarlig politik at føre her i folketinget af et gammelt parti som venstre at mene ét og stemme for noget andet? Hvis det er partiet venstres indstilling og handlemåde også på andre lovgivningsområder, så forstår jeg udmærket godt, at Danmark er så ilde stedt, som tilfældet er. Det er en uansvarlig og uanstændig politik og efter min mening i uoverensstemmelse med den ånd, der burde herske i dette folketing.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg har nogle bemærkninger til undervisningsministeren, der mente, at så var hun altså bestyrket i sine tanker.

Jeg vil bare sige, at kristeligt folkeparti mener det ganske alvorligt, når vi fremsætter forslag her i salen. Det er ikke for at markere sig alene, som man siger, men det kunne jo være, at der kunne skabes et flertal i salen, det var jo ikke fuldstændig udelukket. Det er, som om man på forhånd har afskrevet det. Derfor vil vi fortsætte med at gøre det, når vi mener, at det er ting, der er af så afgørende betydning, at vi simpelt hen må komme med dem, hvis der skal være mening i fortsat at have medansvar for en lov. Det er ikke så vanskeligt at ændre prøverne, som der bliver givet udtryk for.

Og så var der det med, at loven ikke havde virket så længe. Men det er jo netop vores problem, det, vi slås med gang på gang i skolen, at vi bliver udsat for nogle fejltagelser, og da man ikke vil ændre på dem med det samme, så er der flere og flere, der kommer til at lide under de fejltagelser. Selvfølgelig må vi så konstatere, at vi må leve med de prøver nogle år endnu og se, hvor mange der så får vanskeligheder med dét. På samme måde må vi altså også tage andre ting op, inden det bliver for sent.

Alfred Hansen (DR):

Jeg har ikke været ude på at drive klapjagt på hr. Bertel Haarder. Men når hr. Bertel Haarder i sit indlæg siger, at der er et problem med, at eleverne bliver eksamineret på et andet niveau end det, de er undervist på, så fremkalder det hos mig en tvivl om, i hvor høj grad hr. Bertel Haarder ønsker at modsætte sig kristeligt folkepartis forslag, som jo netop går på, at eleverne skal have prøver på det niveau, de er undervist på.

Jeg kan meget vel forstå, at hr. Bertel Haarder synes, at vi andre taler meget og længe, men dog inden for den afsatte tidsramme, for hr. Bertel Haarder har åbenbart ikke så meget behov for taletid i denne regeringskonstellation, som han er medlem af.

Jeg siger tak til ministeren for hendes klare svar om, at der allerede fra en kommende prøve for 9. klasses vedkommende vil blive justeret både i opadgående og nedadgående retning. Jeg tager svaret til efterretning, selv om jeg er noget bekymret for resultatet og konsekvensen af dette svar.

Ministeren har koncentreret sig meget om, at det ikke var nu, problemet kunne vurderes. Vi kunne først anskue det, når vi engang har haft en 10. klasseprøve på grundlag af den skolelov, som nu gælder. Jeg mener imidlertid ikke, at det er i 10. klasse, problemerne ligger. Jeg mener, problemet er omkring 9. klasses afgangsprøve. Det er normalt efter 9. klasse, eleverne tilmelder sig gymnasiet. Ministeren ved meget vel, at eleverne kan få følgende prædikat af den afleverende skole: »egnet«, »måske egnet« eller »ikke egnet«. Og hvis nu prøverne er så lette, at et meget stort flertal i klassen kan klare prøverne tilfredsstillende, ja, så er skolen da nødt til at give eleverne prædikatet »egnet« til